

NO GUILT RIPE

ADRIANO

it starts with a
Kiss

© 2009 ADRIANO GOTTSCHE LOWE PIRELLA GÖTTSCHE LOWE
100% COTTON T-SHIRT, S/M/L/XL AND
200% POLYESTER, S/M/L/XL
100% COTTON T-SHIRT, S/M/L/XL AND
200% POLYESTER, S/M/L/XL

Meet the crazy GOAT PEOPLE

Jarenlang vloog de Amerikaanse *Sara Shout* de wereld over voor haar werk als *model*. Maar diep in haar *HART* wist ze: dat is niet wie ik ben. Samen met haar gezin besloot ze een camping te starten midden in de *BOSSZ'N* en aan een van de vele meren die *Michigan* rijk is. Waar hun leven draait om rubberhazen, turchling stilzitten en *BOSZ'NDELINGEN* met geiten.

— INTERVIEW ALJA BINKMAN, FOTOGRAFIE BOBBI NIEVE, CREATIVE LINDA GEWIS GEBRUIKEN, PRODUCTIE FRANK NIEVE

Samen met
haar gezin
en Alja opende Sara
natuurcamping in
de uitgestrekte zuidoost
van Michigan.

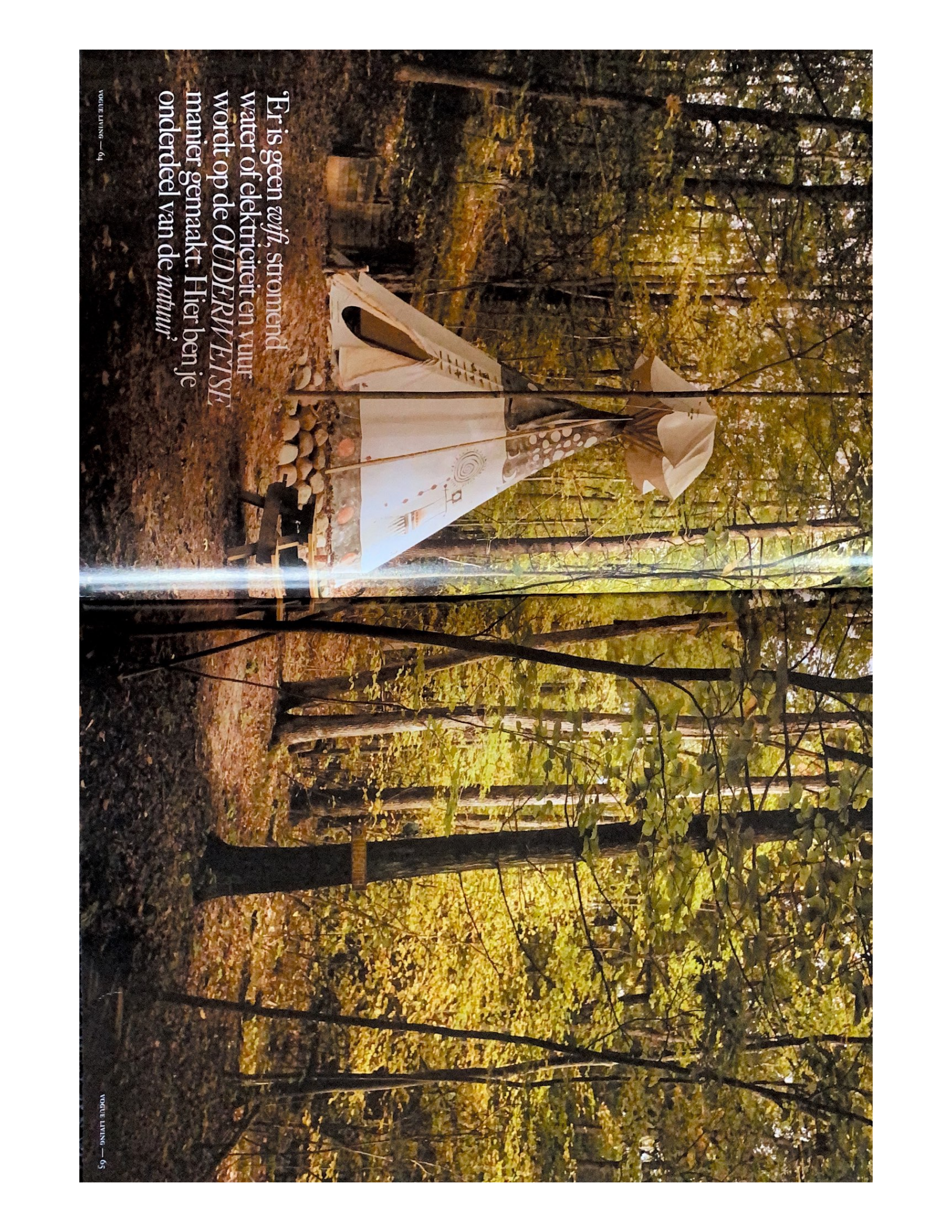
Kleding: Prada.

Illegale
mercato
di carne
di capra
e di pecora
in un villaggio
del nord
dell'India

Un capro
che si
appoggia
sulla
parata
di un
villaggio
del nord
dell'India

A photograph of a glamping site in a forest. In the foreground, there are two large, light-colored teepees with decorative patterns. To the right, a hot tub is visible, surrounded by a stone wall. The background is filled with tall trees and dense foliage, creating a lush, natural setting. The lighting is soft, suggesting a late afternoon or early morning scene.

Er is geen *zwijf*, stromend
water of elektriciteit en vuur
wordt op de **OLDERWETSSE**
manier gemaakt. Hier ben je
onderdeel van de *natuur*!

Derembomen die tot de wolven liken te reiken, de dampige lucht van een regenbu die net weggetrokken is. De geur van nat hout, vochtig mos en dikke lagen herfstbladeren op de grond – de winter is in aantocht. Met een beetje geluk suist hoog tussen de boomtoppen een *fallid eagle* door het luchttruim, met zijn schrilte roep niet minder dan een Amerikaanse toren. Al helemaal in de staat Michigan – hettoezent *the Hiddenite State* – genoemd en bekend om de vele grote meren en vissavangen – waar we te gast zijn in Sara Shore en haar gezin. Poeh, het huis is nu de ochtendtrantometan eindelijk leeg en stil, verzuicht Sara (40), taal om te praten. 'Het is negen uur in de ochtend, dochters Avery (12) en Macy (8) zijn naar school, echtgenoot Jarred (44) is zowat begonnen aan zijn dagelijkse inspectie van de lap grond om hun huis en Sara zit weggezet in een dikke loungekussen op de bank, een dampende kop koffie binnen handbereik. De reuk van we elkaar spreken is Douch, de natmerenrijping die het stel net gepropd heeft op hun landgoed. Sara: 'Het begon allemaal met mijn zwager Steve. Toen corona uitbrak, vroeg hij of hij tijdelijk bij ons kon komen wonen. Piek zat, dus natuurlijk zenden we ja, maar ik dacht ook: dit kan nog interessant worden. Want wij waren ook allemaal thuis. De meesters kregen online onderwijs en Jarred en ik werkten vanuit huis. Om niet op elkaars lip te zitten, hebben we een yurt, een grote tent, neergezet op ons land, waar mijn zwager nu op de dag van vanhang woont. Het bleek een prima oplossing en het begin van Douch.'

Alleen op de wereld!

Een jaar lang kamperde Jarred elke week buiten, om het terrein van onder tot boven te leren kennen en uit te vinden van de beste plekken waarin om te overnachten. Ongerzellig? Hellemal niet, 'hulderlach Sara, *erf van kleding me!* Nu een jaar in lockdown was het heerlijk om wat tijd voor mezelf te hebben. Ik heb avondentlang in bad gelegen met een glas rode wijn en het ene na het andere boek verslonden. Ik kan het iedereen aanraden.' Samen met hun zakenpartners plaatsen het stad zeren grote tenten. Momenteel worden ook nog twee 'hobby kamers' gebouwd, huisjes die zijn ingegraven in een bosveld. 'Er is geen wifi, geen stroomd water, geen elektriciteit', vertelt Sara halloenged met de andere twee. De beschouwing is mensen volledige onafhankelijk van de natuur te laten zijn. Ons vertaan is groot, zo'n zeesomming heeren, en de tenten liggen te adragen en roefogeds. In Michigan heb je een lange *hiking trail*, een oude spoorweg die de hele staat doorkruist. Daar pakt loop, *preets door ons gebied. We hebben dan hachpokers. Douch op hun route zullen zeren, dat ze wandelend of fietsend aankomen, een paar nachten kamperen en dan weer doortrekken.'*

Het gaat om opbladen, om even het idee te hebben dat je alleen op de wereld bent. 'In bosveld om het ervaren van de natuur', vertelt Sara, 'en ontmoeten' •

'Als land heb ik meer af een zomer, avontuurlijk. Het is een... Ik denk er altijd aan om terug te keren en te wonen.'

Illustratie: [illegible]

Op mijn reisafleg, ga
Ik al een winter landing
dat ik werd de omgib
aan het leven op
Hijdey Kishi Leman
omgib, met de
van de
van de

Ik trok de *stoute* schoenen aan en
heb Jarred gevraagd of hij mee
wilde als *date* naar een feest bij mijn
oma. Hij antwoordde dat hij er
NIJ aankwam, haha!

Als model
werkte ik dag
en nacht. Of
dat **GOED**
voor me was en
ik het eigenlijk
wel leuk vond,
waren vragen
die ik mezelf
niet stelde.

„Ous terecht je gaat,
zo'n zwaarvrijg beente.
Je hoest die vrentand
eigen te konna als je dat
niet wilt, bekake herten,
slangen en roofvogels.”

Jack, J.K. Rijkx.

Iedere gast is hier verintzoondeijk voor zichzelf. Je neemt zo *MIN* *MOGELIJK* mee en ruimt alles achter je kont op. Zo leven wij ook

aan de hectiek van het dagelijks leven. Een hectiek, zo weet zij als geen ander, die als je niet oppast zonnar met je op de loop gaat.

Modelleerwerk

Wat hoe anders is haar leven nu, dan twintig jaar geleden. Waar de dagen tegenwoordig gaan om lange boswandelingen met hun vier gezin? (Je hebt *the crazy cat lady*, wil zijn *the crazy goat people*), huwelijk en de baren van een psycholoog, draaien ze voeger om modelshows voor merken als Ralph Lauren en Brooks Brothers. Om overtuigen voor veeleerzende opdrachtgevers en de ene ten na de andere, van New York tot Milano en Paris en allerhande tropische bestemmingen voor de vele lakminhoors waarin Sara de hoofdrol speelt. Het modelleerwerk begon op haar twaalfde. "Ik was toen al een neder tuchting, dus ik werd de carwalk zowel opgenomen" – en kwam op stroom op haar zeventiende, de leeftijd waarop ze in haar eerste naar New York verhuide en fulltime aan de slag ging. School maakte ze af per post, aangerezen online onderwijs nog niet bestond. Sara: "Achteraf realiser ik me hoe vreselijk jong ik was, maar desnuits deed ik het gewoon. Ik heb ontbaar veel shows gelopen voor vooral *Elaine Arnerian* merken, werkte met fotografen als Richard Avedon en hing op een gegeven moment op een billboard op Times Square, in een campagne voor Perry Ellis. Mijn agentchap zat terugens mee tegen, dus ik sektee dag en nacht. Of dat goed voor me was en of ik het eigenlijk wel leuk vond, waren vragen die ik mezelf niet sektee."

Het keerpunt kwam toen haar bureau failliet ging. Prima, dacht ik, ript om naar huis te gaan. Vond ik helemaal niet erg, want ik had inmiddels een nure smaak in mijn mond van dat modelleerwerk. "Waar het met dat haar modelleerwerk andere plannen had. 'Pas veel later heeft ze me verteld dat zij toen modelleerwerk Elaine heeft gelield, desnuits een van de meest toonaangevende agentchappen. Snelken, want ze wist dat ik anders zou zeggen, kensens je er niet mee, ik doe wat ik wil. Ze zat tegen Elaine: "Mijn dochter past perfect bij julle, ze heeft niet in *loger* gesaan en hing groots op Times Square. Ze mag niet weten dat ik hierachter nu, dus verzin een sinoes en benader haar." Dat hebben ze gedaan. Op een dag hebben ze me zogenaamd 'gevonden', toen ik aan het wandelen was in een park in Washington Heights. Het bleek een gouden zet, ik heb twintig jaar met plezier met ze samengeterkt."

Modeler op mijn kleren

Met plezier, ja, maar hoefden was het nog steeds. "Mensen realiseren zich vaak niet dat modellen het, en kehard werken. Ik woonde officieel in New York, maar was daar bijna nooit, jaerdang heetde ik uit een kofter en zat ik alleen maar in vliegtuigen. Ook toen ik Jarrod had leren kennen, ging het maar door. Zelf toen ik ging trouwen, heetde mijn agent: "Ja, hou, ik weet dat je de dertigste gaat trouwen, maar ik krijg een ambtsbeding waar je echt ja op moet zeggen, kan je de laatste verzetten?" Het ging om een *marne amount of money*, meer dan ik me kon voorstellen, maar ik heb het niet gedaan.

Vier weken na de gelofte van dochter Avery stond Sara afweert voor de camera "Na een jaar heb ik met me op. Ik kon niet meer. Jarrod trouwens ook niet, want hij was al die tijd alleen met de baby. Neem een nanny, zet mijn agentchap, maar ik ga geen kinderen op de wereld zetten om vervolgens niet bij ze te zijn. Ik wilde niet koleren op een we aan de andere kant van de wereld, terwijl mijn kind thuis →

'If on the work, ik nog die model en dat is een vreesbaar afleiding. Het is geweldig om nu waken met mijn gezin voor een about want oppenacht te worden en me over een bekwand verspre te voelen, in plaats van moeder en partner'

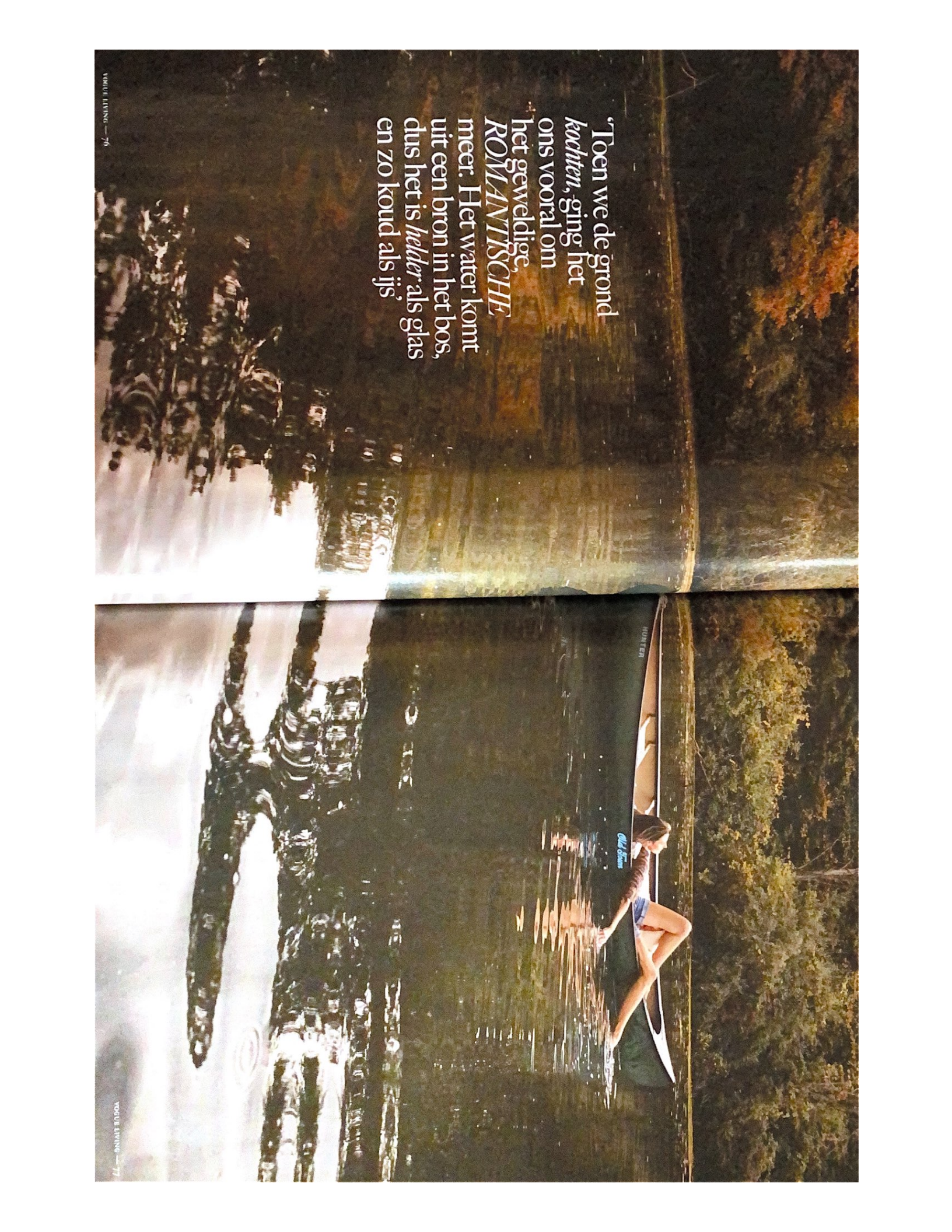
Broedje Marianne,
Rogge Linnen.

WOLF LINDEN — 74

Om tijdens de
pandemie niet op others
lip te staan, hebben we
een yurt meegeërd op
ons land. Dit bleek een
prima oplossing en de
start van onze camping.
Jas Hoops.

ROGGE LINNEN — 7

'Toen we de grond
kachten, ging het
ons vooral om
het geweldige,
ROMANTISCHE
meer. Het water komt
uit een bron in het bos,
dus het is *helder* als glas
en zo koud als ijs'

Ik ben geen model. Thuis, met rubberlaarzen tussen de bomen en dieren, omringd door Jarred en de meisjes, met MODDER op mijn kleren – dat is wie ik ben

de klas kreeg. 'No thanks.' Tegenvoerend doet Sara nog af en toe een blus, maar alleen op haar eigen voorwaarde. 'Ik haat de kreten uit de pip en dat is heerlijk. Als ik nu wek is dat een welkome afwijking. Het is geweldig om na weken met mijn gezin moai opgemerkt te worden en me weer even helemaal vrijom te voelen, in plaats van moeder en partner. Maar eerlijk is eerlijk, het is niet wie ik ben. Na zo'n klas ben ik altijd pas echt weer helemaal mezelf als ik mijn tassen uitgepakt heb, mijn rubberlaarzen aantrek en buiten sta tussen de bomen en de dieren. Omringd door Jarred en de meisjes, met modder op mijn kleren – dat is wie ik ben.'

Hier zo lekker als glas

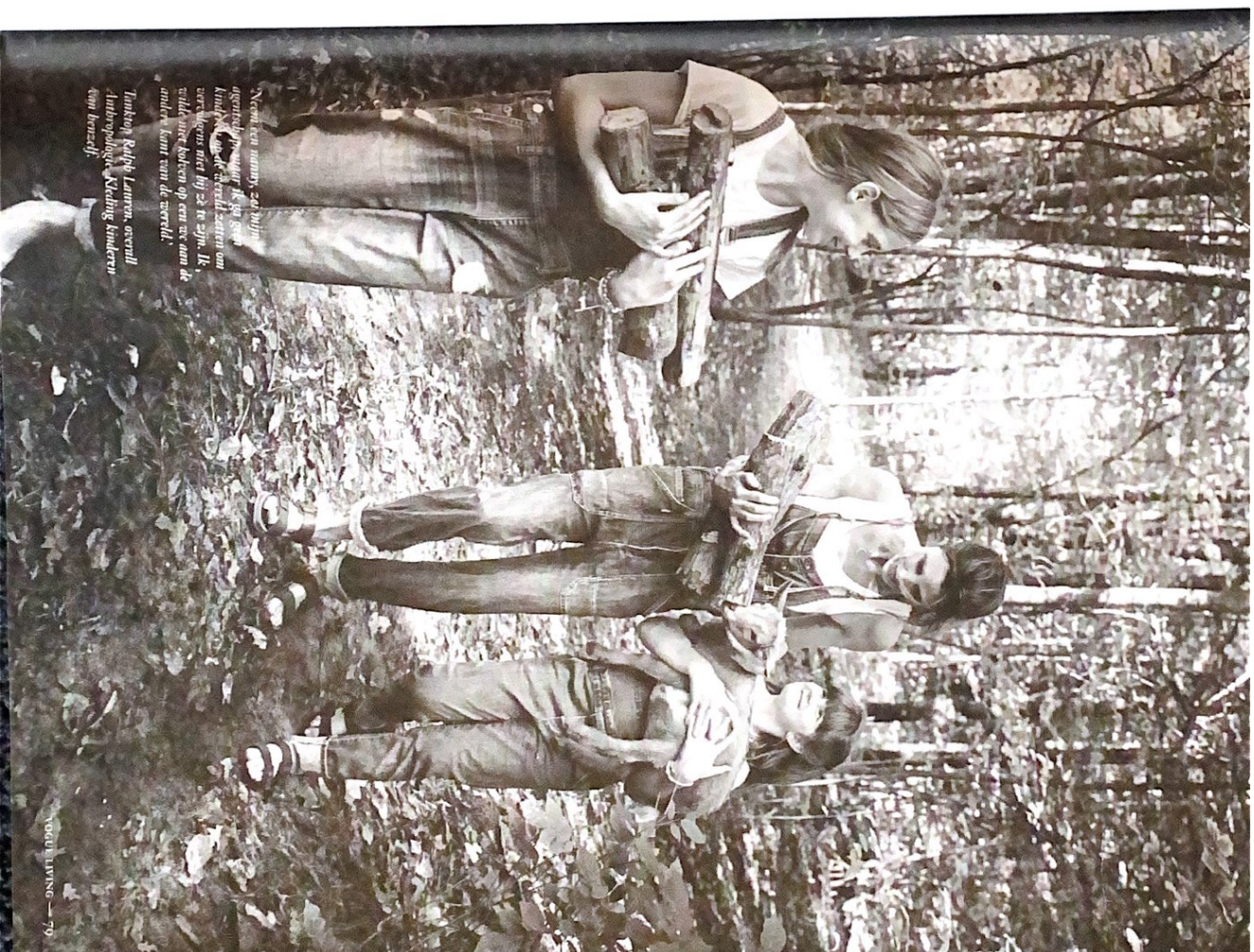
Jarred ontmoette ze in Brooklyn, op een feestje van gezamenlijke vrienden, waar hij haar vertelde dat hij een geweldige snowboarder was. Hij bleek te zijn ongeproefd in het boardkorp van Sara's geboorteland in Michigan. 'Ik heb uiteindelijk een soone schoenen aangevraagd en hem mee uitgevergd. Ik stuurde een vijflijvenl beretsho, iets in de trant van 'hey, heb je zin om te gaan snowboarden en mijn date te zijn op het nieuwjaarsfeest van mijn oma? Hij reageerde met: "Ik ben er over een uur!". Al snel bleek dat ie niet kon snowboarden, hallo, maar verheldert ik wel.'

Inmiddels is het snel zeventien jaar getrouwd en wonen ze weer vlak bij hun ouders. Sara: 'Ik wilde altijd al een eenvoudige leven. De Amerikaanse droom van die *white picket fence*, met een man en kinderen. Ik weet niet waarom, maar het past bij me. De westerse maatschappij is momenteel gericht op het individu en het wordt niet goed gevonden om terug te verhuizen naar de plaats waar je geboren bent, naar je familie. Maar ik geloof in het gezegde: *It takes a village to raise a child*. Het is niet minder dan een zegen om onze ouders zo dichtbij te hebben. In het weekend zijn we vaak te vinden in de hamelbush in de heuvels, waar we met 7 à 8 allen skien. Mijn ouders passen regelmatig op en ook minzams en zwager zijn enorm betrokken. Het maakt het leven makkelijker, maar ook gewoon fijner, gezonder. Je hebt nu eenmaal hulp nodig om de overweldigende ervaring van het ouderschap aan te kunnen.

Het snel verhuide terug naar Michigan, naar Grand Rapids City, toen hun oudste twee was. 'Jarred vond het huis met de lag grond online. Wat bleek, het lag pal naast het huis waarin ik ben opgegroeid. Ik weet nog goed dat ik als kind stiekem het terrein van de buren verkende. Er lag een grote vijver die een enorme aantrekkingskracht op me had. Ik glijpte er altijd heen om stenen in het water te gooien, waarna de buurman toezichting kwam en schreeuwde dat ik weg moest wezen. We hebben het blind gekocht, zonder het huis gezien te hebben. Dat hoefde ook niet, want het ging ons om de plek op de grond. En dat geweldige romantische meet. Het water is rechtstreeks afkomstig uit een bron in het bos, dus het is helder als glas en zo koud als ijs.'

Fikkies in het bos

Sara en Jarred hopen hun helle voor de omgeving over te brengen op de gasten van Dench. Er is hier geen personeel, het idee is juist dat iedereen verantwoordelijk is voor zichzelf. Je neemt zo min mogelijk mee en ruimt alles achter je koort op. Zo leven wij zelf ook. We doen niet aan social media, op een bescheiden Instagram-account voor Dench na, we zoeken fikkies in het bos, kanoën en zitten soms

'Nou, een nunnys, ze mijzelf geint, maar ik ga met mijn kindje ook. Ik heb een vriendin die met haar twee kinderen met mij zit te zijn. Ik wilde niet korten op een ex aan de andere kant van de wereld.'

Tinklog, Ralph Lauren, orselli, antropologie, Kidzlog kinderen van benzelf.

Als ik hier rondloop
nu alleen de kromme als
gestakelde, echt alle stress
weg. Op die momenten
voel ik dat dit is waar
mijn lichaam gewenst
zijn leven en nu
denkt.

Joe Mac Morris
hoorzen Hunter.

Tijdens onze eerste ontmoeting vertelde Jarrid dat hij een geweldige smeeboerderij zou. Toen hebben we de smeeen opgezocht en al snel bleek dat er tussen later een smeeboerderij, boerderij, maar vertel je er niet!

Montague L. Jarrid (F.K. Bick)

voort uit de

"Jarrrel wil ik hebben met a pleegoudercertificaat gebuuld, ze praken allemaal spanning, om diebiers ook, en zijn er klaar voor om ons hart en haren op te stellen voor kinderen uit Guatemala voor een die behulpzame hebbe

Ditken prectisch, op Helen Langs, Johns King & Ben Larsson juist

In de VS is alles een **WEDSTRIJD** en het is moeilijk om aan die mentaliteit te **ontsnappen**. Ik wil dat onze kinderen genoeg tijd hebben om aan te klooiën

respekt voor de natuur. Het is het minste wat we terug kunnen geven, want er gaat een helende, haast magische kracht van de omgeving uit. Als ik hier rondloop, met alleen de haren als gezelschap, valt alle stress weg. Op die momenten voel ik dat dit is waar mensen voor gemaakt zijn: leven in en met de natuur.

Behalve de *bobler bobba* staan er op Decatur drie gewone tenten, twee yurts, oorspronkelijk uit Centraal-Azië, en drie tips. Vooral die laatste zijn bijzonder: Jarrrel en hun zakenpartners ontwerpen er ieder een, die alle met de hand beschilderd werden. Sara: 'Mijn favoriet is turquoise en voorzien van een *rad cardinal*, een lokale eilandvogel. Zelf hebben we geen Native American achtergrond, maar we weten zeker dat hier vroeger mensen hebben geleefd. We verleggen ons momenteel in de historie van het stuk grond en zoeken uit wie de oorspronkelijke bewoners zijn geweest. De geschiedenis van de *midagoua*, *harratan* en de rol die Frankrijk, Engeland en modern Amerika hierin hebben gespeeld is natuurlijk pijnlijk. En het is niet onze cultuur, dat realiseer ik me terdege. Maar ik bewonder de cultuur van de oorspronkelijke bevolking. Vooral het respect dat ze voor de natuur had en dat ze haar ook magische krachten voelde toe. Een goede vriendin van me is Cherokee en helpt me bij mijn onderzoek. Voor de sloot mocht ik een paar kleedstukken van haar lenen, waaronder de witte geborduurde poncho. Een grote eer.'

Hart en haren opentellen

Ook Sara's kinderen ondervinden de voordelen van het leven met de natuur en het trage tempo daarvan. 'Ik weet niet hoe het in Nederland is, maar in de VS is alles een wedstrijd. Zelfs gewoon op de stoep lopen is een strijd, waarbij iedereen recht voor een plek in de drinke. Kinderen kunnen niet gewoon voorbellen voor de lol, nee, het moet meteen op computer niveau. Het is moeilijk om aan die mentaliteit te ontsnappen. We leren erop dat onze kinderen genoeg tijd hebben om aan te klooiën. Om na het eten een dansfeestje te hebben met 7'n allen, in plaats van alleen maar huiswerk maken. Avery en Mlyra zwemmen in het meer en bouwen kotten. Als Avery thuiskomt uit school gooit ze haar tas in een hoek en neemt ze de gasten mee naar oom Steve in zijn yurt, waar ze speelt en huiswerk maakt. Van niets word ik gelukkigler dan haar zo rond te zien schitteren. Het is een vrijheid die ze in New York nooit gekend zou hebben.

Het brengt Sara bij een droom waar ze het afgelopen jaar werk van heeft gemaakt. 'Jarrrel en ik hebben met ons pleegoudercertificaat geknald. Amerika kampt met een vluchtelingen crisis. Vooral voor alleenzittende minderjarigen uit Guatemala en Venezuela is de situatie pijnlijk. In veel gevallen reizen ze in eerste instantie met een ouder of ander familielid, maar de volwassenen moet ra aankomen bij de grens weken of maanden doorbrengen in detentecentra tot al het papierwerk is afgehandeld. In de periode worden de kinderen van hun gescheiden. De situatie is afschuwelijk en duurt in tegen alles wat menselijk is. Ons certificaat is niet rond, dus we kunnen elk moment een telefonische kringen dat er een kind bij ons komt wonen. We spreken allemaal Spaans, ook de meisjes, en zijn er klaar voor om ons hart en haren open te stellen voor kinderen die hulp nodig hebben. Makkelijk zal het heus niet zijn, vooral het afscheid kan moeilijk worden, want je hoort maximaal 24 uur van tevoren dat het kind weer zal vertrekken. Maar ik heb al zo lang een heerswaard genood over de kwestie en hoop zo iets te kunnen bijdragen.' —

Absoluti fotografie Michelle Cuddy. Head on made-up Kelly Price. Set dressing Victoria Matthews